

கே.ஆர்.விஜயாவுடன் நான்

கே.ஆர்.விஜயாவுடன் நான் - மணிமாறன்

நான் ஆயிரத்தில் ஒருவனல்ல; ஆயிரக்கணக்கானவர்களில் ஒருவன்! என் இயற்பெயர் ஆறுமுகம். சென்னைக்கு வந்து நான் எனக்கே மாற்றி வைத்துக் கொண்ட பெயர் மணிமாறன். எப்படியாவது நானும் சினிமாவில் நடித்து ஒரு ரஜினியாக, கமலாக, விஜயாக வேண்டுமென்ற ஆசையுடன் ஆறு வருடங்களுக்கு முன்பு சொந்த ஊரான துவரங்குறிச்சியிலிருந்து வந்து சேர்ந்தது முதல் நான் பட்ட கஷ்டங்களைப் பற்றி நலைந்து மெகா சீரியல்களே எடுக்கலாம். இந்த ஆறு மாதங்கள் கொஞ்சம் பரவாயில்லை. ஒன்றிரெண்டு தொலைக்காட்சித் தொடர்கள்; அப்புறம் ஒரு சில படங்களில் சின்ன சின்ன வேடங்கள். ஓரளவுக்கு பொருளாதாரக் கஷ்டங்கள் இல்லாமல் இருப்பதே சற்று நிம்மதியாக இருக்கிறது. கடந்த சனிக்கிழமையன்று எனது வாழ்க்கையிலேயே ஒரு மறக்க முடியாத நாள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஒரு பிரபலமான படத் தயாரிப்புக் கம்பனியிலிருந்து எனக்கு அழைப்பு வந்திருந்தது. இதயம் படபடக்க நான் அங்கு போயிருந்தேன். அந்த அலுவலகம் தியாகராய நகரில், வெங்கட்ராமன் தெருவில் இருந்தது. அந்த இயக்குனர் ஏற்கனவே இரண்டு படங்களை எடுத்து, இரண்டுமே 'ஊத்தி'க்கொண்டன. இந்த முறை அவர் அடிதடி, சண்டை, குத்து டான்ஸ், டப்பாங்குத்து டான்ஸ் இவை எதுவும் இன்றி, ஒரு நல்ல குடும்பப் படத்தை எடுக்க முடிவு செய்திருந்தார். ஹீரோ, ஹீரோயின் இருவருமே புதுமுகங்கள். நான் ஹீரோவின் தம்பியாக நடிக்க வேண்டும். மொத்தம் எனக்கு ஆறே ஆறு காட்சிகள் தான். பாட்டியோடு கிராமத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் என்னை, கதைப்படி கிராமத்துப் பண்ணையாரின் ஆட்கள் ஆற்றில் தள்ளிக் கொண்டு விடுவதாகவும், அவரைப் பழிவாங்க வரும் ஹீரோவை பொய்க் குற்றச்சாட்டு சொல்லி ஜெயிலுக்கு அனுப்பி விடுவதாகவும், பிறகு பேரனின் சாவுக்காக பண்ணையாரை அந்தப் பாட்டியே பழி வாங்குவதாகவும் கதை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இது வரை வசனமே பேசாமல், சும்மா வந்து தலை காட்டி விட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்த எனக்கு இந்தப்படத்தில் கொஞ்சம் கூடுதலான காட்சிகள்; வசனம் இருந்தது; கதைப்படி அந்தக் கதாபாத்திரம் இறந்து போவதால், கண்டிப்பாக ஒரு

அனுதாபம் கிடைக்கும். எனவே, எவ்வளவு பணம் கொடுப்பார்கள் என்றெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிராமல் நான் உடனடியாக சம்மதித்தேன். படத்தின் முக்கால்வாசிப் படப்பிடிப்பும் நாகர்கோவில் பக்கத்தில் இருந்த கடுக்கரை, பூதப்பாண்டி ஆகிய ஊர்களில் நடைபெறுவதாக இருந்தது. படப்பிடிப்புக்காக நான் நாகர்கோவில் கிளம்புவதற்கு ஒரே நாள்தான், படத்தில் மிக முக்கியமான அந்தப் பாட்டியின் கதாபாத்திரத்தில் நடிக்கப் போவது யார் என்று எனக்குத் தெரிந்தது. கே.ஆர்.விஜயா! ஒரிஜினல் புன்னகை அரசி! (சினேகா ரசிகர்கள் மன்னிக்கவும்!) ஒரு முறை கே-டிவியில் 'பட்டணத்தில் பூதம்' படம் போட்டிருந்தார்கள். அதில் 'கண்ணில் கண்டதெல்லாம் காட்சியா?' என்று ஒரு பாட்டு வரும். யாரும் கேட்டு விட்டு சிரிக்கக் கூடாது, அந்தக் காட்சியில் கே.ஆர்.விஜயா நீச்சல் உடையில் வருவாள். ஒரே ஒரு 'ஷாட்'இல் அவள் காலைத் தூக்கிக் காட்டுவாள் பாருங்கள்! அப்படியே தூக்கிக் கொண்டு வந்து ஏற்றி விட்டு விடலாம் போலிருக்கும். அதன் பிறகு, நிறைய படங்களில் தலை நிறைய மல்லிகை வைத்துக் கொண்டு, பதவிசாக புடவை கட்டிக்கொண்டு, முத்துப்பல் தெரிய சிரித்து சிரித்து இத்தனை வருடங்களில் எத்தனை பேரின் எடையைக் குறைத்திருப்பாளோ அவள்! சமீபத்தில் ஒரு தொலைக்காட்சித் தொடரில் அவள் வருவதைப் பார்த்தேன்! முகத்தில் சுருக்கம் நிறையவே தென்பட்டது. ஆனால், அந்த சிரிப்பு இருக்கிறதே, ஒஹோ, இன்றைக்கும் கூட அவனவன் சுருண்டு விழுந்து செத்து விடுவான். சரி, விஷயத்துக்கு வருவோம்! நாகர்கோவிலுக்கு அருகே படப்பிடிப்புக்காக நான் போன அன்றே, அதே லாட்ஜில் நிறைய வசதிகள் கொண்ட அறையில் அவள் தங்கியிருந்தாள் என்று கேள்விப்பட்ட நான், உதவி இயக்குனரிடம் கெஞ்சிக் கேட்டு அனுமதி வாங்கி அவளது அறைக்கு சென்று நான் கொண்டு சென்றிருந்த ஆட்டோகிராப்பில் கையெழுத்துக் கேட்டேன். எனது ஆட்டோகிராப்பை வாங்கிப் புரட்டிய கே.ஆர்.விஜயாவின் முகம் வியப்பில் மலர்ந்தது. "அடேயப்பா! எவ்வளவு பேர் கிட்டே கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறீர்கள்?" என்று ஆச்சரியப்பட்டாள். நான் தான் சிவாஜி கணேசனிலிருந்து விஷால் வரைக்கும், சரோஜா தேவியிலிருந்து நயன் தாரா வரைக்கும் அத்தனை பேரிடமும் கையெழுத்து வாங்கி வைத்திருந்தேனே! 'ஆசிகள்' என்று எழுதி கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தாள் கே.ஆர்.விஜயா. எனக்கு அந்தக்

கணத்தை நினைத்தால் இப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அந்தப் படத்தின் முதல் ஷெட்யூலோடே எனது பகுதி முடிந்து விடுவதாக இருந்ததால், ஒவ்வொரு நாளும் பெரும்பாலும் நானும் கே.ஆர்.விஜயாவும் சேர்ந்து நடிக்கிற காட்சிகளே அதிகமாக இருந்தன. சரி, இவ்வளவு பக்கத்தில் பார்த்தாகி விட்டது. ஒரு தடவை தொட்டு விட்டால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும் என்று எனக்கு ஒரு நப்பாசை. அதுவும் ஓரிரு நாட்களில் நடந்தது. கதைப்படி, பண்ணையாரின் ஆட்கள் என்னை நடுத்தெருவில் போட்டு அடித்து உதைப்பது போலவும், பாட்டி ஓடி வந்து என்னைக் கட்டிப் பிடித்தபடி 'அடப் பாவீங்களா, ஒரு தாயில்லாப் பிள்ளையைப் போட்டு இப்படி அடிக்கறீங்களே? நீங்க நல்லாயிருப்பீங்களா?' என்று கேட்பது போலவும், நான், 'நீ ஏன் பாட்டி இங்கே வந்தே? நீ வீட்டுக்குப் போயிடு பாட்டி!' என்று கூறுவது போலவும் காட்சி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப் பொன்னான சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடாத நான், வேண்டுமென்றே வசனத்தைத் தப்பு தப்பாக சொன்னேன். பிறகென்ன, டேக், ரீ-டேக் என்று அது பாட்டுக்கு ஓடிக்கொண்டேயிருக்க, கிட்டத் தட்ட ஏழெட்டு தடவை கே.ஆர்.விஜயா என்னைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. ஏற்கனவே, நான் மூன்று நாட்கள் நடித்து முடித்திருந்ததால், டைரக்டருக்கு என் மீது நிறையவே கோபம் வந்தபோதும், என்னை நீக்கி விட்டால் பிறகு கண்டினியுட்டி பிரச்சினை வந்து விடும் என்கிறபடியால், திரும்பத் திரும்ப 'டேக்' எடுத்துக் கொண்டே போனார். அன்றைய படப்பிடிப்பு முடிந்ததும், நான் அறைக்குத் திரும்பினேன். டைரக்டரையும், தயாரிப்பாளரையும், ஒளிப்பதிவாளரையும் தனித்தனியாக அவர்களது அறைக்கே சென்று சந்தித்து, அன்றைய படப்பிடிப்பில் சொதப்பியதற்காக நான் மன்னிப்புக் கேட்டேன். "எங்களை விடுப்பா! விஜயா அம்மா எவ்வளவு பெரிய ஆர்ட்டிஸ்ட்! அவங்க கிட்டே போய் நீ மறக்காமல் 'சாரி' சொல்லிரு! அதான் மரியாதை," என்றார் டைரக்டர். 'ஆஹா, கரும்பு தின்ன கூலியா வேண்டும்?' என்று எண்ணியபடி நான் கே.ஆர்.விஜயாவின் அறைக்கு சென்றேன். "என்ன தம்பி? ரெண்டு நாள் ரொம்ப நல்லா பண்ணினீங்க, இன்னிக்கு என்ன ஆச்சு?" என்று அக்கறையோடு கேட்டாள் கே.ஆர்.விஜயா. "அது ஒண்ணுமில்லீங்க மேடம்," என்று இழுத்த நான், "நான் என்னோட வாழ்க்கையிலே பார்த்த முதல் படமே நீங்களும் ரஜினி சாரும் சேர்ந்து நடிச்ச 'வேலைக்காரன்' படம் தான்! நான் பார்த்துப் பார்த்து பிரமிச்சவங்க

நீங்க! உங்க கை என் மேலே பட்டதும் நான் திக்குமுக்காடிப் போயிட்டேன்!" என்று காக்காய் பிடித்தேன். "பரவாயில்லை தம்பி," என்று அவள் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தாள். நான் அந்தக் கணமே செத்துப் போயிருந்தால் கூட எனக்கு நிச்சயம் சொர்க்கம் தான்! மறு நாள் படப்பிடிப்புக்குப் போகும் போது, எல்லோருக்கும் கொடுப்பது போல அவளுக்கும் நாகராஜா கோவில் பிரசாதம் கொடுத்தேன். "சின்ன வயசாயிருந்தாலும் இவ்வளவு பயபக்தியோட இருக்கீங்களே தம்பி," என்று அவள் பாராட்டவும், நான் மனம் குளிர்ந்து போனேன். கல் இன்னும் கொஞ்சம் சூடாகி விட்டால், மாவை ஊற்றி தோசையை சுட்டு விட வேண்டியது தான் என்று நான் முடிவு செய்து கொண்டேன். அதற்கான சந்தர்ப்பமும் வந்தது! படப்பிடிப்பு முடிவதற்கு சரியாக ஒரே ஒரு நாள் இருக்கையில், கே.ஆர்.விஜயாவின் பகுதி சீக்கிரமே முடிந்து விட்டிருந்ததால் அவள் காரில் ஏறிப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். என்னுடைய பங்கும் முடிந்திருந்தது. எப்படியாவது அவளுடன் காரில் தொற்றிக் கொண்டு போய் விட வேண்டுமென்று நான் முடிவு செய்தேன். ரொம்ப நல்ல பிள்ளை மாதிரி அவளைக் கார் வரைக்கும் சென்று வழியனுப்புவது போல, காரின் கதவைத் திறந்து விட்டு, கதவை சாத்தி விட்டு, 'ரொம்ப நன்றி மேடம்!' என்றேன். "உங்க வேலையும் முடிஞ்சிருச்சில்லே? வாங்க நம்ம காரிலேயே போகலாம்," என்றாள். அதற்காகத் தானே நான் அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்தேன். அந்த இடத்திலிருந்து லாட்ஜ் வரை செல்வதற்கு சுமார் பதினைந்து நிமிடங்கள் பிடித்தன. வழியில் 'காலையிலிருந்து மிகவும் தலை வலித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறினாள் கே.ஆர்.விஜயா. "எனக்கும் கூட ரொம்பத் தலை வலியா இருந்தது மேடம்! இங்கே லாட்ஜிலே விசாரிச்சேன். பக்கத்திலே இருக்கிற நாட்டு மருந்துக் கடையிலே போய் ஒரு கஷாயம் வாங்கிக் குடிக்க சொன்னாங்க. அதைக் குடிச்சிட்டு நேத்து ராத்திரி நல்லாத் தூங்கினேன். காலையிலே எழுந்திரிச்சிப் பார்க்கிறேன். தலை வலி சுத்தமா தீர்ந்திருச்சு!" "எனக்கும் கூட அந்த கஷாயம் வாங்கித் தாங்களேன் தம்பி," என்றாள் கே.ஆர்.விஜயா. "இந்த அலோபதி மருந்தெல்லாம் எனக்கு சரிப்பட்டு வராது!" "ஓ!" காரிலிருந்து இறங்கிய நான் எனது திட்டத்தை நிறைவேற்றும் எண்ணத்தோடு அவசர அவசரமாக ஓடினேன். அங்கிருந்த ஒரு நாட்டு மருந்துக் கடையில் போய், உடலுக்கு எந்தத் தீங்கும் விளைவிக்காத கேரளாவின் 'செவனப்பிரவாசம்' என்ற லேகியத்தை

வாங்கிக்கொண்டேன். பக்கத்திலேயே ஒரு வொயின் ஷாப் இருந்தது. அங்கு போய் ஒரு குவார்ட்டர் 'வொயிட் ரம்' வாங்கிக்கொண்டு, அதிலே கலப்பதற்காக 'லெமனேட்' வாங்கிக்கொண்டேன். அறைக்குப் போய் நான் கலந்த கலவையில் கொஞ்சம் கூட ரம்மின் வாசனையே வரவில்லை. மூலிகை வாசனையே அதிகமிருந்தது. ஒரு மடக்கை நானும் குடித்து விட்டு, ஒரு காலி பாட்டிலில் மிச்சமிருந்ததை உற்றிய நான், கே.ஆர். விஜயாவின் அறைக்கு ஓடினேன். "என்னாலே பாவம் உங்களுக்கு ரொம்ப சிரமம்!" என்றாள் கே.ஆர்.விஜயா. 'இனிமேல் தான் ஆரம்பிக்கப் போகிறது' என்று நான் நினைத்துக் கொண்டேன். "அப்படியே மூக்கைப் பொத்திக்கிட்டு மடமடன்னு முழுங்கிடுங்க மேடம்," என்று கோட்டக்கல் ஆரிய வைத்தியசாலையில் அப்ரெண்டிஸாக இருந்தவனைப் போல இயல்பாக சொல்லவும், அவளும் அதை 'மடக் மடக்' கென்று குடித்து முடித்தாள். "நல்லா ரெஸ்ட் எடுத்துக்கோங்க! நான் வர்றேன்," என்று ரொம்ப நல்லவன் போல நான் சொன்னேன். "உட்காருங்க தம்பி," என்று அவள் கூறவும் நான் எதிரில் இருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்தேன். "ரொம்ப டயர்டா இருக்கீங்க நீங்க," என்று முதலைக் கண்ணீர் வடித்தேன். "வயசாயிடுச்சில்லே?" என்று சிரித்தாள் அவள். அவள் கண்கள் அப்போதே லேசாக சுழலத் தொடங்கியிருந்தது போல எனக்குப் பட்டது. "அப்படி சொல்லாதீங்க மேடம்," என்றேன் நான். "உங்க வயசிலே நான் எப்படியிருப்பேனோ யார் கண்டாங்க?" "உங்க நல்ல மனசுக்கு நல்லாயிருப்பீங்க தம்பி," என்று அவள் தொடர்ந்து புன்னகைத்தபடியே கூறவும், எனக்குத் தலைக்கேறிக் கொண்டிருந்தது. "படுத்து நல்லா ரெஸ்ட் எடுங்க மேடம். நான் உங்களை அப்புறமா வந்து பார்க்கிறேன்," என்றபடியே நான் மீண்டும் எழுந்து கொண்டேன். "இந்த மருந்து ஒரு மாதிரியா இருக்கில்லே?" என்று கேட்டபடி அவள் அந்த காலி பாட்டிலையே பார்த்தாள். "நாட்டு மருந்தில்லியா? கொஞ்சம் கசப்பாத் தானிருக்கும்," என்றேன் நான். "கசப்பில்லே தம்பி, லேசாத் தலை கிறுகிறுன்னு வருது," என்றாள் அவள். "ஐயையோ..அதான் நான் சொன்னேன் படுத்துக்குங்கன்னு," என்று நான் மிகவும் பதறியவனைப் போல நடித்தேன். "சரி தம்பி, நீங்க கிளம்புங்க, நான் கதவை சாத்திட்டு கொஞ்சம் ரெஸ்ட் எடுத்துக்கறேன்," என்றபடி அவள் எழுந்து கொண்டாள்.

எழுந்தவுடனேயே அவள் தள்ளாடியபடி, தடுமாறி கீழே விழப்போனாள்.
நான் பட்டென்று அவளைத் தாங்கிக் கொண்டேன்.

"மேடம்..பார்த்து..பார்த்து," என்றபடி அவளைக் கட்டிலை நோக்கி
அழைத்துப் போனேன். "நான் மட்டும் பிடிக்காம இருந்திருந்தா இன்னேரம்
கீழே விழுந்திருப்பீங்க! படுத்துக்குங்க மேடம், படுத்துக்குங்க!"

"கதவு?" என்று அவள் ஈனசுரத்தில் முனகினாள்.

"அதெல்லாம் நான் பார்த்துக்கறேன் மேடம். நீங்க முதல்லே படுங்க,"
என்றபடி அவளைக் கட்டிலில் உட்கார வைத்தேன். கதவை சாத்துவது
போல வெளியே போய், ஓரிரு நிமிடங்களிலேயே திரும்ப வந்து திட்டத்தை
நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும்! ஆனால், அதற்கு இடமே
வைக்கவில்லை. நான் கதவருகில் போய்த் திரும்பிப் பார்த்தபோது,
அவளது இமைகள் இறங்கியிருந்தன. எனக்குள் ஒரு குரூரசிரிப்பு பிறந்தது.
இது தான் சரியான சந்தர்ப்பம்! படப்பிடிப்புக் குழுவினர் வருவதற்குள்....!
கொஞ்சம் கூட ஓசையெழுப்பாமல் நான் கதவை சாத்தி விட்டு, கட்டிலை
நோக்கி அடி மேல் அடி வைத்து நகர்ந்தேன். அவள் எதையோ
முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தாள். குனிந்து கூர்ந்து கவனித்தேன்.
'ஒரு..தாய்..இல்லா..பிள்ளையைப்..போட்டு..இப்படி..அடிக்கறீங்களே..நீங்க..
நல்லா..இருப்..பீங்களா?'

எனக்கு சிரிப்பு வந்தது. 'பாட்டி'க்கு 'மப்பு' 'குப்'பென்று ஏறி விட்டிருந்தது.

அடுத்து என்ன, ஆரம்பிக்க வேண்டியது தான்!

கட்டிலில் அவளது தலைமாட்டில் அமர்ந்தபடி, அவளை நோட்டமிட்டேன்.

மாநிறம் தான்! ஆனால், பளபளவென்று அப்போதும் ஜொலித்துக்

கொண்டிருந்தது அவளது சருமம். அவளது உதடுகள். சற்றே சுருக்கங்கள்

அதிகமாக இருந்தபோதிலும், ஆரஞ்சு சுளைகளை எனக்கு நினைவு

படுத்தின. அவள் போது எழும்பி எழும்பித் தாழ்ந்து கொண்டிருந்த அவளது

முலைகள்! ஆஹா, கொடுத்து வைத்த சிவாஜி, எத்தனை படத்தில்

இவற்றிலே முகம் புதைத்து அழுதிருப்பார்! எனக்கும் அதே போல அவளது

இரண்டு முலைகளுக்கும் நடுவே முகத்தைப் புதைத்துக் கொள்ள

வெண்டும் போலிருந்தது. அவளைப் பார்க்க பார்க்க, அவளது அவயங்களை

வெறிக்க வெறிக்க, எனது சுண்ணி எழும்பிக் கொண்டிருந்தது.

இப்போதே..இந்தக் கணமே..என்று என் மனதில் ஒரு குரல் ஒலித்தது.

சற்றே துணிச்சலை வரவழைத்தபடி அவளது கையைப் பற்றினேன்;

பற்றியபடியே அவளது சருமத்தை வருடினேன். மெதுவாக அவளது கையை எடுத்து எனது தொடையின் மீது வைத்தேன். பிறகு, இன்னும் கொஞ்சம் தைரியம் வந்தவனாக அவளது உள்ளங்கையை எடுத்து எனது 'பேண்ட்டில்' வீங்கியிருந்த எனது எழுச்சியில் வைத்து அழுத்தினேன். உறங்கிக் கொண்டிருந்தவளின் முகத்தில் ஒரு சில மாறுதல்கள் தென்பட்டன. அவளது புருவங்கள் சுருங்கின. அவளது நாசி விடைத்தது. அவளது உதடுகள் படபடத்தன.

"தம்..தம்பி..என்ன பண்ணறீங்க தம்பி?" என்று அவள் அரைமயக்கத்தில் கேட்டாள். நான் பதிலேதும் கூறவில்லை. தலை குனிந்தபடி அவளது நெற்றியில் முத்தமிட்டேன். பிறகு, எனது உதடுகள் ஊர்ந்தபடி அவளது கன்னத்தை வருடின. இறுதியாக அவளது உதடுகளின் மீது எனது உதடுகளை வைத்து அழுத்தினேன்.

"ஊம்ம்ம்?" என்று அவள் எனது வாய்க்குள்ளே என்னமோ கேட்டாள். முதல் முத்தத்திலேயே எனக்கு மறை கழண்டது. தலையை நான் தூக்கியபோது அவளது கண்கள் திறந்திருந்தன.

"என்ன பண்ணறே? போ..எழுன்..எழுந்திரிச்சிப் போ!!"

நானாவது எழுந்திருந்து போவதாவது? எத்தனை நாள் கனவு இது? மெதுவாக அவளது புடவைத் தலைப்பை விலக்கினேன். அவள் கண்கள் என்னையே 'வேண்டாம் வேண்டாம்' என்று கெஞ்சுவது போலப் பார்த்திருக்க, எனது கண்கள் படபடப்பில் ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருந்த, அவளது சற்றே வடிவிழந்தபோதும், ஓரளவு பொலிவுடனேயே காணப்பட்ட முலைகளையே வெறித்து நோக்கியபடி இருந்தன. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அவற்றோடு எனது கைகளும், உதடுகளும் துள்ளி விளையாடி மகிழப்போகின்றன என்பதை எண்ணியதுமே எனது சுண்ணி பன்மடங்கு விறைத்தது.

அவள் விழித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அவள் உட்கொண்டிருந்த கலவை தந்த மயக்கத்தில், அவளால் என்னோடு போராட முடியாது என்பதை மட்டும் நன்றாக உணர்ந்திருந்த நான், அவளது ரவிக்கையின் கொக்கிகளைக் களையத் தொடங்கினேன். எனது விரல்கள் அவளது சருமத்தின் மீது பட்டதும் அவள் தன்னையும் அறியாமல் தனது கீழ் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டாள். பாவம், அங்கே விரல் பட்டு எத்தனை வருடங்கள் ஆகியிருந்தனவோ?

அவளால் முடிந்தவரை தனது உடலை வளைத்து நெளித்தபடி என்னைத் தடுக்க அவள் முயன்று கொண்டிருந்தபோதும், நான் மிகவும் பொறுமையாக அவளது உடைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கழற்றினேன். ஒரு காலத்தில் தமிழகத்தையே தனது புன்னகைக்கு அடிமையாக்கி வைத்திருந்த கே.ஆர்.விஜயா இப்போது என் கண்களுக்கு விருந்தளித்தபடி, என் உணர்வுகளுக்கு உசுப்பேற்றியபடி, என் முன்பு நிர்வாணமாகப் படுத்திருந்தாள். நானும் எழுந்து கொண்டு எனது உடைகளைக் களைந்து கொண்டேன். படுக்கையில் ஊர்ந்து சென்று அவளுக்கு மிக அருகில் படுத்துக் கொண்டு எங்கள் இருவரது உடல்களும் ஒட்டிக்கொண்டபடியிருக்க, அவளை இதமாய் கட்டிப்பிடித்தேன். அவளது கன்னத்தில் ஒரு முத்தமிட்டேன்; அவளிடமிருந்து எந்த எதிர்ப்பும் வரவில்லை. அவள் எதிர்க்கும் நிலையில் இல்லை என்பது எனக்குத் தெரிந்து தானே இருந்தது? அடுத்து மிக அருகாமையில் படுத்திருந்தபடி, அவளது முலைகளின் மீது எனது கண்களை ஓடவிட்டேன். ஒரு ரூபாய் நாணயத்தின் அளவுக்குத் தென்பட்டுக் கொண்டிருந்த அவளது கருவளையங்களையும், அதன் உச்சியில் விறைப்பதா வேண்டாமா என்று துடித்துக்கொண்டிருந்த அவளது இரண்டு அற்புதமான காம்புகளையும் கண்டு ரசித்தேன். அடுத்து எனது கண்கள் அவளது கூதியின் மீது விழுந்தது. சற்றே மயிர் அடர்ந்திருந்த அவளது அந்தரங்க உறுப்பை ஒரு தடவை முகர்ந்து பார்க்கும் ஆவலுடன் நான் அவளது உடலில் எனது முகத்தை சறுக்கியபடியே கீழே இறக்கினேன். அவளது இரண்டு தொடைகளுக்கும் நடுவேயிருந்து அவளது பெண்மையின் சுகந்தம் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவளது இரண்டு கால்களையும் மெல்ல மெல்ல நான் அகலமாக விரித்தேன். நிச்சயமாக கொஞ்ச காலமாக அவளது கூதி கவனிக்கப்பட்டிருக்கப்பட மாட்டாது என்பதை நன்கு புரிந்து கொண்ட நான், அதன் மீது எனது விரல்களை வைத்து சிறிது நேரம் தேய்த்து விட்டேன். தெரியாமல் சாப்பிட்டிருந்த வொயிட் ரம்மும், எனது விரல்கள் அவளது கூதியில் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த அழுத்தமுமாக சேர்ந்து, ஓரிரு நிமிடங்களில் அவளது கூதியிலிருந்து சொட்டு சொட்டாக ஒழுகத் தொடங்கின. முதலில் நான்கு விரல்களால் அவளது கூதியை வருடிய நான், பிறகு அதை மூன்றாக்கினேன். சிறிது நேரம் கழித்து மூன்றை இரண்டாக்கினேன். இறுதியாக எனது ஒரே ஒரு விரலால் அவளது

கூதியையும் அதன் உதடுகளையும் சுற்றி சுற்றி அழுத்தியழுத்தித் தேய்க்கவும், அவளது உடல் மெல்ல வளைந்ததோடு, அவளது உதட்டிலிருந்து ஒரு மெல்லிய முனகல் வெளிப்பட்டது. அதை ஒரு முனகல் என்று சொல்வதை விடவும், ஒரு நீண்ட பெருமூச்சு என்று சொல்வதே சரியாக இருக்கும். இத்தனையும் செய்து கொண்டிருந்த எனக்கு மட்டும் எப்படியிருந்திருக்கும்? எனது சுண்ணி 'எப்போது எப்போது?' என்று கேள்வி கேட்பது போல செங்குத்தாக நின்றபடி துடித்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் நுனியில் ஒரு சொட்டு ஏற்கனவே வெளியேறியபடி பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது. காலம் காலமாகப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்ட அவளது கனமுலைகளை எப்படி விட்டு வைக்க முடியும்? குனிந்தபடி அவளது ஒவ்வொரு முலையாக எனது வாய்க்குள்ளே இழுத்தபடி, அவளது காம்புகளை எனது வாய்க்குள்ளே எவ்வளவு தூரம் உறிஞ்ச முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தே யிருந்தேன். அந்தக் காம்புகளை சுற்றி எனது நாக்கை ஓட விட்டபடி அவற்றைத் தடவிக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தேன். அவளுக்கு சற்றும் வலிக்காதபடி, அவளது காம்புகளை எனது பல்வரிசைக்கு நடுவிலே வைத்தபடி மெல்லக் கடித்து சுவைத்தேன். இப்போது கே.ஆர்.விஜயா முனகியபடியே, தனது இரண்டு கைகளாலும் தலையணையைப் பிடித்துக் கசக்கத் தொடங்கியிருந்தாள். அவளது உடலின் கீழ்ப்பகுதி அந்த வயதிலும் எனது ஆட்டத்தில் அதிசயகரமாக வளைந்து நெளிந்து கொண்டிருந்தது. அவளது விரிந்து கொண்டே போன கால்களுக்கு நடுவில் புகுந்த நான், எனது சுண்ணியின் தலையை அவளது கூதியின் உதடுகளுக்கு நடுவே வைத்து அழுத்தி, அதனை அவளுக்குள் நுழைக்க முயன்று கொண்டிருந்தேன். நீண்ட காலமாக கவனிக்கப்படாமல் இருந்திருந்தபோதிலும், நான் ஏற்கனவே விரலால் உசுப்பேற்றி விட்டிருந்தபடியால், ஓரிரு நொடியில் எனது சுண்ணி அவளது கூதிக்குள்ளே மெள்ள மெள்ள இறங்கியிருந்தது. இப்போதும் அவளது நீண்ட பெருமூச்சுக்களுக்கு பஞ்சமில்லை. அவளது முகத்தில் அரைமயக்கத்திலும் மாறி மாறித் தென்பட்டுக் கொண்டிருந்த பாவங்களை ரசித்தபடியே, எனது இடுப்பை மெதுவாக முன்னும் பின்னும் அசைத்தபடி அவளது கூதிக்குள்ளே எனது சுண்ணியை இறக்கும் வேலையில் நான் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தேன். எனது நீளத்தில் பாதி உள்ளே

நுழைந்ததும், ஒரு வினாடி நிறுத்தி இழுத்து மூச்சு விட்ட நான், மீண்டும் எனது இடுப்பை அவளது கூதியின் மீது வைத்து மோதியதும், எனது எட்டங்குல சுண்ணி அவளது கூதிக்குள்ளே முழுமையாக இறங்கி விட்டிருந்தது. ஒரே ஒரு வருத்தம் என்னவென்றால், அவளை இப்படி அரை மயக்கத்திலே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோமே என்பது தான்! என்னைப் போன்ற ஒரு துணை நடிகனோடு அவள் என்ன இஷ்டத்தோடு வந்து படுத்துக் கொள்ளவா போகிறாள்? எந்த அவசரமும் இல்லாமல் நான் மிக மிக நிதானமாக அவளுக்குள்ளே எனது ஆயுதத்தை இறக்கியும், ஏற்றியும் நிதானமாக அவளது கூதியின் கண்கணப்பில் குஜால் பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். அவளது பெருமூச்சுக்களும் அதிகமாகிக்கொண்டே போயின. அவளது கால்களைத் தூக்கிய நான், ஒவ்வொன்றாக எடுத்து எனது தோள்கள் இரண்டின் மீதும் போட்டுக்கொண்டு, மீண்டும் அவளது கூதியில் இறங்கியபோது, கூடுதல் பிடிமானம் எனக்குக் கிடைத்தது. மயக்கத்திலோ அல்லது நிஜமாகவே நான் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த இன்பத்தை அனுபவித்தோ, அவள் அடிக்கடி தனது உதடுகளைக் கடித்தும், மெல்லிய புன்னகைகளை உதிர்த்தும் எனக்கு வெறியூட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அதைப் பார்க்கப் பார்க்க எனது வேகமும் பன்மடங்கு அதிகமாகிக் கொண்டே போனது. எனத் கைகள் அவ்வப்போது அவளது முலைகளைப் பற்றி மெல்ல மெல்ல அமுக்கி விட்டன. பஞ்சப்பொதிகளைப் போலிருந்த அவளது முலைகளின் மீது விடைத்திருந்த காம்புகள் எனது உள்ளங்கைகளில் பட்டு எனக்கு மென்மேலும் உசுப்பேற்றிக் கொண்டிருந்தன. எனது வேகம் இப்போது எக்கச்சக்கமாக அதிகரித்திருந்தது. எவ்வளவு நேரம் நீடிக்கிறதோ அவ்வளவு தூரம் அவளை ரசித்தபடியே அனுபவித்து விட வேண்டியது தான் என்ற முடிவுக்கு வந்திருந்தபடியால், இடையில் நிறுத்துவதைப் பற்றியோ, அல்லது அவளை வேறு ஒரு நிலையில் அனுபவிப்பதைப் பற்றியோ நான் எண்ணத் தயாராக இல்லை. வேகம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, எனது கொட்டைகள் இரண்டும் அவளது குண்டியின் அடிப்பாகத்தின் மீது மோதி நசுங்குவதை என்னால் கேட்கவும், உணரவும் முடிந்தது. ஏற்கனவே பரபரத்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு, அந்த சத்தமும் சேர்ந்து இன்னும் கிளர்ச்சியை அளித்துக் கொண்டிருந்தது. எனது சுண்ணியின் இறுக்கத்தையும், தண்டின் மீது

For more Tamil stories, visit: <http://kamathee.blogspot.com/>

ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்த அழுத்தத்தையும் உணர்ந்த நான், எனது உச்சகட்டத்தை அடைந்து கொண்டிருப்பதை நன்றாக அறிந்து கொண்டேன்.

எவெரெஸ்டை எட்டி விட்ட மகிழ்ச்சி எனக்கு ஏற்பட்டது. அதன் பிறகு, அதிக நேரம் அவளது கூதியின் வெதவெதப்பை என்னால் அனுபவிக்க முடியவில்லை. உச்சகட்ட வேகத்தை எட்டிய நான், திடீரென்று அவளது உறுப்புக்குள்ளே எனது பொங்கி வந்த பெருனீரைத் திறந்து நிரப்பி விட்டு, தளர்ந்து போய் அவளது உடலின் மீது விழுந்தபடி, அவளைத் தழுவிக்கொண்டேன். சிறிது நேரம் மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சு வாங்கிய நான், அவளது உடலின் சில்லிப்பிலிருந்து விடுபட மனமின்றி சிறிது நேரம் அவளைக் கட்டித் தழுவியபடி கண்களை மூடியபடி அப்படியே தூங்கியும் விட்டேன்.

ஒரு அரை மணி நேரம் கழித்து அவளது உடல் சற்றே புரண்டபோது, நான் விழித்துக் கொண்டேன். அவளது உடலை எனது பிடியிலிருந்து விடுவித்தபடி, கட்டிலில் இருந்து கீழிறங்கிய நான், எனது உடைகளை அணிந்து கொண்டு, சத்தமின்றி எனது அறைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். என்ன நடக்குமோ என்று எனக்கு மிகவும் பயமாக இருந்தது! கே.ஆர்.விஜயா என்னை என்ன செய்வாளோ என்று நினைத்தபடி நான் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தேன் - அவள் எனக்கு தனது செல்போன் எண்ணைக் கொடுத்து, சென்னைக்குப் போன பிறகும் அடிக்கடி தன்னைத் தொடர்பு கொள்ள சொல்லும் வரை!

For more Tamil stories, visit: <http://kamathee.blogspot.com/>